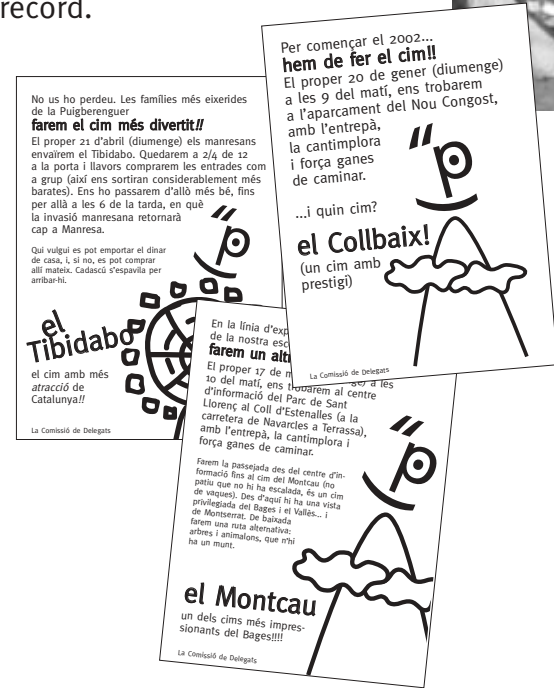
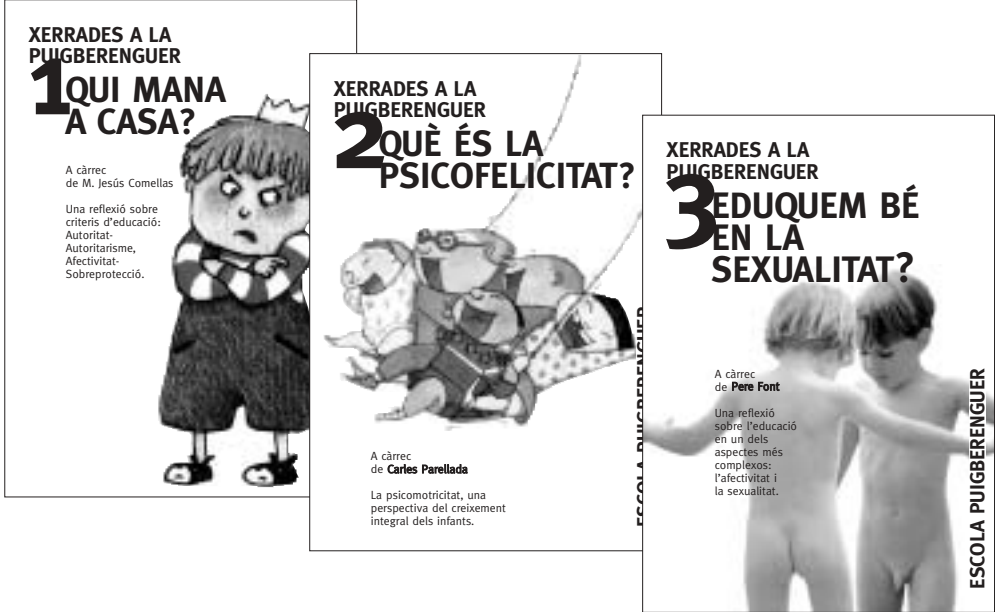

I l'Ampa què? Doncs l'Ampa, entre d'altres coses, ha fet uns quants cims. El Collbaix, el Montcau i el Tibidabo. Els hem pujat, i el que és més important encara, els hem baixat. L'any que ve... farem... ui l'any que ve!. Si no hi vau ser, aquí teniu les fotos de record.

Aquest any l'Ampa ha xerrat bastant. I el que és més important, encara, és que ha fet xerrar bastant als que tenien coses interessants per dir. I hem tingut gent, molta gent, per escoltar-los. Tot plegat per tenir més punts de vista i debat. Si penseu seguir venint com fins ara seguirem programant xerrades i conferències. S'accepten propostes. Hi ha molt per a dir, hi ha molt per escoltar!

Des de l'Ampa pensem que són les coses petites i quotidianes les que compten realment. I és per això que, prou que ho sabeu els usuaris, val la pena no oblidar els petits triomfs de cada dia. El bus funciona sobre rodes, les extraescolars fan que els dies de cada dia siguin una mica “extres” i des de la comissió del menjador, a banda de donar un bon dinar –sí senyor, un bon dinar!– s'estan fent treballs i estudis seriosos per plantejar les alternatives de futur. Un tema complex aquest, sí, però que caldrà analitzar entre tots plegats en un futur no massa llunyà.

I tot just ara que l'escola s'ha acabat, torna a començar l'escola, l'Escola d'estiu, amb programació renovada i setmana de paro.

Gràcies a tots els qui ho heu fet possible, de part de tots, de **tots plegats**.

QUI DIU QUE JA S'ACABA... TORNA A COMENÇAR!

Res no s'acaba, perquè sempre hi ha alguna cosa que comença quan quelcom s'acaba.

El curs acaba, potser sí, però... s'ha fet curt. Francament, se'ns ha fet curt, molt curt.

Reconeguem-ho. Siguem honestos. Siguem políticament incorrec-tes i amb la pedagogia a part, diguem-ho clar:

Costarà arribar a setembre. Costarà tenir-ho tot col·locat.

Que aixequi la mà –o el que vulgui– qui no visqui, ara mateix, un petit daltabaix familiar! Què en fem dels nens? Què en fem de les nenes? On són totes les ofertes de colònies, estades, camps-ments? Qui té un cangur disponible? I la pregunta més impor-tant: com els diem als avis que, per a ells, la temporada acaba de començar? Algú té uns avis de sobra?

Costarà arribar a setembre, nois, però hi arribarem. Com cada any hi arribarem i, amb les fotos sota el braç, explicarem al de-tall tot l'estiu que, just ara comença.

Siguem conscients de la situació. No hi ha res més a fer: Platja o muntanya?

Juny 2002

Dediquem aquest Full Plegat als
que fins ara eren de sisè.
El món és vostre.

EL CURS PLEGAT

15

Telèfon/Fax: 93 878 71 25
ampapuigberenguer@manresa.net
www.xtec.es/centres/a8039318
pares —al vestíbul de l'escola— o a l'electrònica
ampapuigberenguer@manresa.net

ESCOLA PUIGBERENGUER

Reconeguem-ho, què seria de tot un curs si al final no hi hagués un correfoc potent i valent, a mida dels dimonis més endimoniats? L'escola Puigberenguer manté encesa la flama del ritus de la festa amb un Correfoc que, any rere any, és la gran il·lusió dels grans. I dels petits que frisen per ser grans per poder ser, per una nit, grans... dimonis. **Visca el foc, visca el correfoc!**

I la Festa? La festa va ser, un any més, el punt de trobada de pares i mares (ep! i fills i filles!). I la festa no seria possible sense els que la fan possible. Entre d'altres: La Montse, el Quico, el Jaume, el Joan Carles, la Teresa, l'Imma, l'Anna, l'altra Montse, el Francesc... I què van fer?

Sabeu què...
la Puigberenguer participa dins el **projecte Orator?**

Consisteix en en un programa per millorar l'ensenyament d'una llengua estrangera, fomentant i dinamitzant-ne l'ús; en el cas de l'escola Puigberenguer la llengua l'anglesa.

L'escola va presentar un projecte amb uns objectius i propostes innovadores a través del Centre de Recursos de Llengua Estrangera i es va concedir per dos anys (cursos 2001-2003).

A tal efecte s'ha creat una aula només per a l'estudi de l'anglès amb el material didàctic corresponent: vídeo, llibres, diccionaris, entre d'altres.

Els cursos implicats són: 2n cicle i 3r cicle de primària. 3r i 4rt curs a part de fer les dues hores setmanals en fan una hora més en dos grups, és a dir desdoblant la classe. 5è i 6è fan dues hores fixades pel departament i dues més incloses dins el projecte, també amb desdoblament de grup, d'aquesta manera al ser grups reduïts es pot treballar amb un millor benefici per als alumnes.

Els nens i nenes de 5è i 6è poden participar en un concurs (oratòria) que es grava en un vídeo i posteriorment entra en una selecció: els guanyadors obtenen el premi d'un viatge a Anglaterra.

Doncs de tot i més. Pencar, gaudir i sumar. Fixeu-vos quin ressò té la festa que, de retruc, la Rosa d'Espanya va llepar a Eurovisión i el Minorisapunt-net va tornar allà d'on no s'havia mogut mai. A primera, com la nostra festa. I tot, en una mateixa nit. Gràcies dimonis! i, una salutació especial pel Pius, el nostre punxadiscos particular. Si el veieu saludeu-lo!. **Gràcies a totes i a tots!**

El que potser sí que sabíeu és... que la Puigberenguer participa dins el projecte **“Manresa en Xarxa”** potenciat per l'Ajuntament. Amb 4 cursos d'informàtica per a pares i mares. N'hi han participat 27.

L'art ha estat present durant tot el curs a les aules de la nostra escola. I, molt especialment, la setmana del 8 al 12 d'abril, l'escola va portar convidats molt especials a fer “classes” molt especials. Es pot ensenyar l'art? Potser no, però segur que es poden transmetre sensacions, emocions, sensibilitat, imatges, missatges... tot allò que entra pels “porus” i pels sentits. Amb noms i cognoms d'artistes reconeguts la nostra escola ha apostat per l'art. I l'art és progrés, és enriquiment personal i col·lectiu. **Ben segur que aquest any la nostra escola, gràcies a l'art, ha estat més escola.** Gràcies als artistes, molts d'ells manresans, que han volgut compartir la seva riquesa.

Heu notat que teniu un petit artista a casa?

També és l'hora dels adéus quan algú diu adéu.

El qui ha estat durant molts i molts anys professor de l'escola, en **Jaume Pintó**, s'ha “jubilat”. Els seus companys li van dir adéu però en Jaume, feliç i content com un gínjol –com sempre ha estat– sap que no és un adéu. És un gràcies i un arreure!

El Jaume envoltat pels seus companys

Per la porta gran! Aquests de la foto són els grans, els que marxen, els que han omplert l'escola de vida i els que seguiran donant canya allà on vagin.

Aquesta escola mai serà tan petita perquè ells no hi puguin cabre i mai serà tan gran perquè hi càpiga el seu cor.